

Србији подразумева и демократски процес кандидовања од стране политичких странака, организација и самих грађана, као и гласање које је у духу демократије тајно.

#### бж) Право на петицију

Нови Устав од 2006. године формулише ово право уже у односу на претходни Устав који је гарантовао и право на јавну критику и подношење представки, петиција и предлога. Овај Устав од 2006. године помиње само петицију и право грађана да сами или заједно са другима упућују петиције или предлоге државним или другим органима и да од њих добију одговор када га траже. Истина, ово није ново и оригинално право, већ датира из античке епохе, посебно средњег века, а потреба за њим и данас постоји. Још у раним повељама, актима, декларацијама и сл. постојало је ово право човека да подноси петицију владару, да би се данас оно модернизовало и везало за уставне и демократске институције и органе. Ово право и у Републици Србији значи да грађани за ставове изнете у представкама односно петицијама не могу бити позвани на одговорност нити трпети друге штетне последице осим ако су тиме учинили кривично дело.

#### в) Економска и социјална права и слободе

Ово су млађа права и слободе и спадају у ону другу генерацију права и слобода (после личних и политичких) а произашла су из промењене природе и улоге државе. Она су се афирмисала на преласку из либералног у период развијеног капиталистичког друштва у коме држава преузима важну улогу, пре свега у социјалној и економској сфери. Насупрот либералистичкој држави за коју се сматрало да је добра само ако се не меша у човеков живот и његове активности, ова модерна се меша у њих и у име једнакости и социјалне правде интервенише у привреду и друштвене односе, чиме доприноси развоју људских потреба и ширењу постојећих слобода и права. Тако настају нова права – економска и социјална која значе напуштање традиционалног, индивидуалистичког (утилитаристичког) концепта и схватања људских права.

Слободе и права сада више нису неограничене и израз човековог егоизма, него добијају и социјалну димензију, врше и социјалну функцију, што значи да се врше и у човековом, али и ширем друштвеном интересу. Развоју ових права и слобода, поред промењене улоге државе, у великој